

לקוטי אמרים

וז"ש אספ ברוח הקדש בעד
 כל כנסת ישראל שבגולה ואני בער ולא אדע בהמות
 הייתי עמך ואני תמיד עמך. כלומר שאע"פ שאני
 כבהמה בהיותי עמך ולא אדע ולא ארגיש בנפשי יחוד
 זה שתפול עליה אימתה ופחד תחלה ואח"כ אהבה
 רבה בתענוגים או כרשפי אש כמדת הצדיקי' שנודרך
 חומרם וכנודע שדעת הוא לשון הרגשה בנפש והוא
 כולל חסד וגבורה. אעפ"כ אני תמיד עמך כי אין
 החומר מונע יחוד הנפש באור א"ס ב"ה הממלא כל
 עלמין וכמ"ש גם חושך לא יחשיך ממך. ובזה יובן
 חומר עונש איסור מלאכה בשבתות וחמץ בפסח
 השווה לכל נפש לפי שאף בנפש בור ועם הארץ גמור
 מאיר אור קדושת שבת וי"ט ונידון בנפשו בכרת
 וסקילה על חילול קדושה זו. וגם משהו חמץ או
 מלמול מוקצה פוגם בקדושה שעל נפשו כמו בקדושת
 נפש הצדיק כי תורה אחת לכולנו. [ומ"ש בהמות
 לשון רבים לרמז כי לפניו ית' גם בחי' דעת העליון
 הכולל חו"ג נדמה כבהמות ועשייה גופנית לגבי אור
 א"ס כמ"ש כולם בחכמה עשית ונק' בהמה רבה כמ"ש
 במ"א. והוא שם ב"ן בגימ' בהמ"ה שלפני האצילות]: